

Täysistunto

Torstai 14.12.2017 klo 21.15—3.51

4. Hallituksen esitys eduskunnalle veronkannon, verotuksen toimittamisen ja eräiden seuraamusmaksujen uudistamista koskevaksi lainsäädännöksi

Hallituksen esitys HE 97/2017 vp

Valiokunnan mietintö VaVM 26/2017 vp

Ensimmäinen käsittely

Toinen varapuhemies Arto Satonen: Ensimmäiseen käsittelyyn esitellään päiväjärjestyksen 4. asia. Käsittelyn pohjana on valtiovarainvaliokunnan mietintö VaVM 26/2017 vp. Nyt päätetään lakiehdotusten sisällöstä.

Keskustelu

2.52 Olavi Ala-Nissilä kesk (esittelypuheenvuoro): Arvoisa puheenjohtaja! Esittelen verojaoston puheenjohtajana tämän merkittävän verolain, Verohallinnon uudistuksen niin sanotun Valmis 3 -hankkeen.

Tämäkin lakiesitys on byrokratian purkamista osaltaan. Hallituksen esitys kattaa viimeisen osan siitä laajasta uudistuksesta, jonka tarkoituksena oli yhtenäistää, selkeyttää ja modernisoida kaikkien Verohallinnon kantamien verojen verotus-, muutoksenhaku- ja veronkantomenettelyä. Uudistuksella edistetään lisäksi sähköisiä toimintatapoja ja verotuksen reaaliaikaisuutta, mikä näkyy erityisen selvästi nyt käsiteltävänä olevassa esityksessä. Taustalla tässäkin on kaikkiaan hallitusohjelmaan kirjattu tavoite tehostaa Verohallinnon toimintaa, parantaa verovelvollisten oikeusturvaa ja tiedonsaantia sekä keventää hallinnollista taakkaa. Minusta, puhemies, voi sanoa, että tämä tekee veronmaksajan elämän paljon helpommaksi. Toisaalta, kun tämä vapauttaa resursseja myöskin Verohallinnossa, tämä tekee niiden elämän vaikeaksi, jotka eivät halua veroja rehellisesti maksaa.

Lainsäädäntömuutokset on kytketty tarkoituksenmukaisuus- ja kustannussyistä ajallisesti niin sanottuun Valmis-hankeeseen, jossa Verohallinnon koko tietojärjestelmä ja infrastruktuuri uudistetaan ja on uudistettu ja otetaan käyttöön vaiheittain 2016—2019. Muutokset koskevat useita lakeja: tuloverotusta, tonnistoverotusta, kiinteistö- ja varainsiirtoverotusta sekä perintö- ja lahjaverotusta. Pääosin lakien on tarkoitus tulla voimaan 1.5.2018, osan 1.11.2019.

Valtiovarainvaliokunta on siis todennut verojaoston esityksestä, että esitys on poikkeuksellisen laaja ja merkittävä asia- ja hankekokonaisuus ja sitä pitää tarkastella tästä lähtökohdasta. Kantavana ajatuksena on ollut pyrkimys selkeyttää sääntelyä, yhtenäistää menettelyä eri verolajien kesken sekä nopeuttaa ja kehittää verotusprosesseja uuden tietojärjestelmän ja sähköisen asioinnin kehityksen myötä. Valiokunta on tämän Valmis-hankkeen kaikissa kolmessa vaiheessa johdonmukaisesti ilmaissut tukensa uudistukselle ja puoltaa myös tämän esityksen perusratkaisuja.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 140/2017 vp

Verotuksen päättymisen nykyistä aikaisemmin varhentaa myös veronpalautusten ja jäännösverojen maksuajankohtia. Kun veronpalautus maksetaan nykyisin joulukuussa, kuten tiedämme, pääosa niistä maksettaisiin jo elokuussa. Joulukuulle jäisi maksettavaksi ehkä vain noin parisataa miljoonaa euroa kaikkiaan noin 2,3 miljardin vuosittaisesta palautusmäärästä. Muutokset mahdollistavat toisaalta myös sen, että veronsaajat voivat saada heille kuuluvat osuudet nykyistä aikaisemmin. Verotuksen päättymisen verovelvolliskoh- taisesti tasaisi myös kunnille tehtävien tilitysten jakaumaa eri kuukausien välillä. Muutos näkyy erityisen selvänä kiinteistöverotuksessa, jonka tuotoista noin puolet eli 850 miljoonaa euroa voidaan tilittää sitten jatkossa kuntaveronsaajalle nykyistä aikaisemmin.

Tässä oleellista on siis verotuksen päättymisen nyt verovelvolliskoh- taisesti. Verotuk- sen reaaliaikaisuuden keskeinen elementti on se, että verotus päättyy mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on toimitettu. Koska valtaosalle tulo- ja kiinteistöverovelvollisuus val- mistuu käytännössä jo kesäkuussa, pienehkölle joukolla heinä—lokakuussa, verovelvollis- kohtaiselle päättymisajalle on siten selkeät perusteet.

Esityksessä uudistetaan merkittäväällä tavalla myös sitä sääntelyä, joka koskee nykyistä veronkorotusta eli ilmoitusvelvollisuuden laiminlyönnistä aiheutuvia sanktioita. Jatkossa seuraamus jakautuisi kahteen osaan, niin sanottuun myöhästymismaksuun ja veronkoro- tukseen. Osassa tapauksia nykyisen veronkorotuksen sijasta määrättäisiin siis jatkossa myöhästymismaksu. Ratkaisevaa tässä olisi, antaako verovelvollinen veroilmoituksen tai korjaako hän omasta aloitteestaan muun laiminlyöntinsä ennen verotuksen päättymistä. Tämä jako korostaa laiminlyönnin vakavuutta ja vaikuttaa sanktion määrään sekä siihen, miten tapausta on kokonaisuudessaan arvioitava. Verotuksen päättymishetki on tässä suh- teessa merkityksellinen myös siksi, että silloin täyttyy myös mahdollisen verorikoksen tun- nusmerkistö.

Kun uudistuksen tarkoituksena on edistää verotustietojen saantia oikea-aikaisesti ja oi- kean sisältöisinä, se kannustaa verovelvollista korjaamaan itse virheellisiksi tai puutteelli- siksi tietämänsä tiedot. Tämä vähentää moninkertaista työtä ja kerryttää verotulot jo alun perin oikeamääräisinä. Lisäksi sanktiojärjestelmä yhtenäistetään mahdollisimman pitkälle oma-aloitteisia veroja koskevan seuraamusjärjestelmän kanssa. Uudistuksen toinen kanta- va ajatus on ollut täsmentää sääntelyä niin, että seuraamusten perusteet olisivat nykyistä kaavamaisempia ja objektiivisempia. Verotuksen ennakoitavuus on tällä vaalikaudella ol- lut keskeinen periaate, ja se on veronmaksajan kannalta tärkeä periaate. Nämä periaatteet kaventaisivat siten viranomaisen harkintavaltaa ja olisivat entistä ennakoitavampia ja sys- temaattisempia. Näistä syistä niiden on arvioitu olevan myös nykyistä vaikuttavampia.

Veronkorotus määrättäisiin puolestaan silloin, kun verovelvollinen ei anna veroilmoi- tusta tai korjaa oma-aloitteisesti veroilmoituksessa olevaa puutetta tai virhettä ennen vero- tuksen päättymistä. Korotus olisi 2 prosenttia lisätyn tulon määrästä, mutta sitä voitaisiin korottaa tai alentaa erityisillä perusteilla. Vaihteluväli olisi kaikkiaan 0,5—10 prosenttia.

Nykyisten säännösten muutostarve on ilmeinen, kun otetaan huomioon se karkea raken- ne ja siihen liittyvä laaja harkintavalta, mikä nykyisin on. Vaikka säännöksen soveltami- nen perustuu laillisuusharkintaan, yhdenvertaisen kohtelun vaaliminen käytännössä on varsin haastavaa. Epäsuhta voimassa olevan lain ja käytännön välillä on siis suuri. Perus- tuslakivaliokunta on todennut lausunnossaan, että hallinnollisissa seuraamuksissa on kysy- mys merkittävästä julkisen vallan käytöstä. Laissa on säädetty sen vuoksi täsmällisesti ja selkeästi muun muassa maksuvelvollisuuden ja maksun suuruuden perusteista.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 140/2017 vp

Esitykseen sisältyvät veronkorotussäännökset täyttävät valiokunnan mielestä edellä olevat täsmällisyyden, selkeyden ja oikeasuhtaisuuden vaatimukset. Valiokunta puoltaa näistä syistä ehdotettuja veronkorotusasteikkoja sellaisinaan. Myös tässä yhteydessä on syytä korostaa, että asteikkoa on tarkoitus soveltaa koko alaltaan, mukaan lukien myös 10 prosentin taso. Totean vielä, että kun veroja jää maksamatta, niin meillähän peritään myös korko, joka on 7 prosentin pinnassa, joka on nykyisellään todella korkea korko.

Laiminlyönnin arvioinnissa on perusteltua luopua tuottamusasteen arvioinnista. Tällainen rikosoikeudellinen syyllisyysarviointi sopii ylipäänsä huonosti hallinnollisen ratkaisun tekoon ja verotuksen kaltaiseen massamenettelyyn. Valiokunta kuitenkin korostaa sitä, että veronkorotus on myös jatkossa rangaistusluonteinen seuraamus, mikä ilmenee muun muassa perustuslakivaliokunnan lausunnosta. Sitä harkittaessa tulee ottaa siis huomioon myös rikosoikeudellisen seuraamuksen mahdollisuus. Tätä rajaa sääntelee vuonna 2013 voimaan tullut laki erillisellä päätöksellä määrättävästä vero- tai tullirikoksesta eli kaksoisrangaistavuuden sisältävä niin sanottu ne bis -laki.

Säännös on yhdistetty asiantuntijakuulemisessa valiokunnan mielestä perusteettomasti niin sanottuun tehokasta katumista koskevaan sääntelyyn. Siitä ei ole kuitenkaan kysymys nyt edes välillisesti, eikä sellaiseen menettelyyn oikeuttavaa erityislakia ole edelleenkään voimassa. Sellainenhan on muun muassa Ruotsissa. Ilman nimenomaista sääntelyä tällainen menettely ei siis olisi laillista.

Kuten todettu, verotuksen nykyiset menettelysäännökset ja edellä mainittu ne bis -laki luovat selvän toimintakehikon niissä tilanteissa, joissa veronkorotuksen sijasta on velvollisuus harkita asian siirtämistä rikosprosessiin.

Puhemies! Valiokunnassa on tätä lakia käsitelty varsin perusteellisesti, neljä kertaa kuultu Verohallinnon asiantuntijoita, ja tältä pohjalta on mietintö syntynyt.

Mietintö ei ole yksimielinen, vaan siihen sisältyy vastalause.

3.02 Timo Harakka sd: Arvoisa puhemies! Hallituksen esitys verotuksen toimittamisen ja veronkanton liittyvän lainsäädännön uudistamiseksi on pääsääntöisesti erittäin kannatettava valiokunnan mietinnössä kuvatuin muutoksin. Koko 900-sivuiseen kokonaisuuteen, jonka viimeinen, valmis 3. osa on reilut 300 sivua, sisältyy kuitenkin pienenä yksityiskohtana seuraamusmaksujen muutoksia, joihin liittyy eräitä ongelmia. Lisäksi lakiesityksessä ei ole riittävällä tavalla huomioitu sitä, miten veronkorotuksilla ennaltaehkäistään laiminlyöntejä. Nämä puutteet edellyttäisivät toimenpiteitä, joilla varmistettaisiin ennen kaikkea se, että verotuksen laiminlyönteihin liittyvät seuraamusmaksut ja muut seuraamukset olisivat riittäviä raskaimpien laiminlyöntien ennaltaehkäisemiseksi. Veronkorotusten muutokset voivat heikentää tätä niin kutsuttua yleisestävyyttä ja antaa viestin siitä, ettei eräitä verotukseen liittyviä raskaita laiminlyöntejä pidetä kovinkaan tuomittavina. Tällaisen viestin antamista on syytä välttää.

Puhemies! Hallituksen lakiesitys muuttaisi veronkorotusten määräämistä kaavamaisemmaksi. Laissa säädettäisiin verotuksen taso nykyistä täsmällisemmin, jolloin viranomaisen harkintavalta kapenisi. Samalla parannettaisiin seuraamusten ennustettavuutta, joka sitten osaltaan voisi ennaltaehkäistä laiminlyöntejä. Tätä kaikkea täsmentämistä voidaan pitää kannatettavana. Veronkorotusten ja muiden seuraamusmaksujen kaavamaisempi määrääminen johtaisi kuitenkin niiden tason muutoksiin. Joissakin tilanteissa veronkorotukset laskisivat ja joissakin nousisivat verrattuna nykytilanteeseen. Tämä seuraus on sisäänrakennettu hallituksen esitykseen, vaikkei sen nimenomaisena tarkoituksena olekaan

Pöytäkirjan asiakohta PTK 140/2017 vp

muuttaa nykytilannetta. Esimerkiksi lievimmistä laiminlyönneistä maksettava myöhästymismaksu olisi yleensä alempi kuin vastaavista laiminlyönneistä nykyisin määrättävä veronkorotus.

Niinpä onkin aiheellista arvioida sitä, mitä vaikutuksia seuraamusmaksujen muutoksilla olisi veronkorotusten niin kutsuttuun yleisestävyyteen. Eräissä tilanteissa veronkorotusten alentaminen antaa väärän signaalin. Veronkorotus on hallinnollinen sanktio, jolla on tarkoitus rangaista laiminlyönnistä. Ennen kaikkea tarkoituksena on ennaltaehkäistä laiminlyöntejä, sillä veronkorotuksen uhka ohjaa verovelvollisia toimimaan oikein. Se myös antaa lainsäätäjältä verovelvollisille viestin siitä, millainen toiminta on epätoivottavaa. Tästä näkökulmasta voidaan pitää ongelmallisena, että veronkorotusten taso laskisi todennäköisesti eräissä tilanteissa huomattavasti nykyisestä. Nämä tilanteet ovat sellaisia, joissa veronkorotus määrätään verotuksen oikaisun yhteydessä esimerkiksi verotarkastuksen seurauksena. Hallituksen esityksen mukaan näissä tilanteissa veronkorotusten yhteismäärä laskisi 13 miljoonasta eurosta 7 miljoonaan. Lasku koskisi pääosin yrityksiä, joilla veronkorotukset puolittuisivat 5 miljoonaan. Hallituksen esityksessä on todettu, että arviot ovat viitteellisiä. Silti on ilmeistä, että veronkorotukset nimenomaisesti laskisivat. Tämä on todettu myös hallituksen esityksessä: "Verotuksen oikaisussa määrättävän veronkorotuksen keskimääräinen taso alenisi kaikilla verovelvollisuusryhmillä."

Ongelmallista on se, että veronkorotusten alentuminen koskisi muun muassa systemaattista aggressiivista verosuunnittelua koskevia tapauksia, joissa järjestelyt on katsottu verotusmenettelystä annetun lain 28 §:ssä tarkoitetuksi veron kiertämiseksi. Hallituksen esityksen 32 a §:n 2 momentin mukaan veronkiertämistilanteissa voitaisiin määrätä korotettu veronkorotus ainoastaan, jos laiminlyönti on toistuvaa tai verovelvollinen osoittaa muuten ilmeistä piittaamattomuutta verotusta koskevista velvoitteista, mutta hallituksen esityksessä ei ole tarkasti määritelty, mitä ilmeisellä piittaamattomuudella tarkoitetaan. Siinä on kuitenkin todettu, ettei veron kiertäminen tai euromääräisesti suuri laiminlyönti edellytä välttämättä korotettua veronkorotusta. Näissä tilanteissa voidaan siis määrätä myös perustasoinen, nykyistä alempi veronkorotus.

Hallituksen esityksessä ei ole myöskään täsmennetty, milloin veronkorotus määrätään esimerkiksi 3:n, milloin 5:n ja milloin 10 prosentin suuruisena. Sen vaikutusarviossa on kuitenkin oletettu, että merkittävimmissä laiminlyönneissä määrätään yleensä 3 prosentin veronkorotus. Tämän vuoksi on todennäköistä, että kynnys määrätä veronkorotus 3:a prosenttia suurempana nousee hyvin korkeaksi. Kynnystä nostaa osaltaan se, ettei veronkiertämistä pidetä esityksessä välttämättä ilmeisenä piittaamattomuutena, kuten äsken totesin, josta määrättäisiin siis edes 3 prosentin veronkorotus.

Edellä olevista syistä laki ei hallituksen esittämässä muodossaan vastaa täysin sille asetettuja tavoitteita. Korkeampien veronkorotusten osalta laki on epämääräinen, eikä viranomaisten harkintavaltaa ohjattu riittävästi. [Olavi Ala-Nissilä: 70-luvun henkeä vähän mukana!] — Ei, tämä on 2020-luvun henkeä, koska Euroopassa ja maailmassa veronkiertoon ja aggressiiviseen verosuunnitteluun suhtaudutaan huomattavasti ankarammin kuin edustaja Ala-Nissilän edellisellä eduskuntakaudella. Esimerkiksi Euroopan parlamentti on juuri muutama päivä sitten hyväksynyt lähes yksimielisesti niin sanotun Panaman papereiden komitean mietinnön, jossa esitetään huomauttavan tiukkoja aggressiivisen verosuunnittelun vastaisia toimenpiteitä. [Olavi Ala-Nissilä: Se onkin eri asia!] Suomi ei enää tällä hallituskaudella ole aggressiivisen verosuunnittelun estämisen kärkimää, kuten se vielä edellisen hallituksen kaudella oli.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 140/2017 vp

Niissä tilanteissa, joissa verotusta vältetään systemaattisesti tai vakavan huolimattomuuden vuoksi, veronkorotusten taso tulee todennäköisimmin laskemaan. Esimerkiksi veron kiertämistä koskevan veromenettelylain 28 §:ssä olevan säännöksen, veromenettelylain 29 §:n peitellyn osingon säännöksen taikka veromenettelylain 31 §:n siirtohinnoitteluoikaisun soveltamiskynnys on hyvin korkea. Siksi niitä sovelletaan yleensä vain tilanteissa, joissa verovelvollisen laiminlyönti on ilmeinen.

Systemaattisen verovälttelyn ja muiden raskaampien laiminlyöntien ennaltaehkäisemiseksi olisi keskeistä, että niissä kiinni jäämisen veronkorotukset olisivat riittävällä tasolla. Hallituksen esityksestä käy ilmi, että veronkorotusten perustaso räikeimmissä tapauksissa on jo nyt noin puolet esimerkiksi Ruotsin tasosta, ja hallituksen esityksen seurauksena se laskisi siitä entisestään.

Ehdotamme siis, että veromenettelylakiin lisätään uusi 32 a §:n 3 momentti, jossa määritetään perusteet sille, miten veronkorotus määräytyy rangaistusasteikon sisällä. Lisäksi momentissa määritetään, milloin verovelvollisen toimintaa voidaan pitää ilmeisenä piittaamattomuutena, josta tulee määrätä korotettu veronkorotus. On aiheellista täsmentää verotusmenettelystä annetun lain korotettuja veronkorotuksia siten, että laissa määritellään tarkemmin, milloin korotettu veronkorotus määrätään ja minkä suuruisena se määrätään. Näin ollen esitämme lakiin kolmea pykälämuutosta näihin kohtiin. Tavoitteena on se, että veronkorotusten ennaltaehkäisevyys ja yleistävyys parane.

Vielä pari sanaa, puhemies, oma-aloitteisesta verotuksesta.

On tarkoituksenmukaista, että oma-aloitteinen korjaaminen otetaan huomioon veronkorotusta alentavana tekijänä. Nykyään alennetuksi veronkorotukseksi on kuitenkin määrätty pääsääntöisesti puolet normaalista veronkorotuksesta, kun hallituksen esityksessä ollaan alentamassa sitä neljäsosaan. Näin suurta alennusta ei voida pitää perusteltuna, sillä se heikentäisi veronkorotuksen laiminlyöntejä ennalta ehkäisevää vaikutusta. Tämä voisi lisätä laiminlyöntejä ja aiheuttaa siten myös turhia veroriitoja. Ottaen huomioon esittämämme korotukset veronkorotusten perustassa veronkorotuksen olisi syytä olla oma-aloitteisissa oikaisuisissa myös korkeampi kuin hallitus esittää. Tällöin annettaisiin riittävä signaali siitä, että verovelvollisen oma-aloitteinen toiminta otetaan huomioon seuraamuksia lieventävänä tekijänä.

Olennaista on myöskin se, että Verohallinnolla on täsmällinen käsitys siitä, milloin veronkorotukset eivät riitä vaan tapaukset on vietävä rikosilmoituksina tutkintaan. Rikosilmoituksen tekeminen on osaltaan riippuvainen Verohallinnon sisäisistä menettelyistä ja asiaa käsittelevän virkailijan osaamisesta. Viime vuosina tilanne on huomattavasti parantunut osittain johtuen julkisesta keskustelusta, joka on liittynyt rikosilmoitusten koettuun liian korkeaan kynnykseen. Verohallinnon tekemien rikosilmoitusten määrä on liki kaksinkertaistunut 443:stä 784:ään vuosina 2013—2016. On mahdollista, että rikosilmoituksia ei siis aiemmin tehty silloin, kun olisi ollut rikosepäilyn aihetta. Siksi on äärimmäisen tärkeää, että tämä parannusten tie jatkuu [Puhemies koputtaa] eikä riskiä entisestään lisätä. Lainsäädäntö antaisi mahdollisuuden nivoa paremmin yhteen Verohallinnon, poliisin ja syyttäväviranomaisten yhteistyötä. Tässä yhteydessä ei kuitenkaan ole tarkoituksenmukaista puuttua näitä koskevaan lainsäädäntöön.

Arvoisa puhemies! Esitän edellä olevan perusteella käsittelyn pohjaksi vastalauseen 1 sisältämiä pykälämuutoksia ja lausumia.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 140/2017 vp

3.13 Ozan Yanar vihr: Arvoisa puhemies! Edustaja Harakka kävi hyvin läpi tähän lakiesitykseen sisältyviä ongelmia. Kyse on laajasta uudistuksesta, jossa on myös ongelmallisia kohtia. Muun muassa seuraamusmaksujen muodostuminen uudella tavalla muodostaa ongelmia. Esimerkiksi veronkorotusten tason muutoksilla olisi ollut syytä varmistaa, että olennaisimpia laiminlyöntejä oltaisiin pystytty ennaltaehkäisemään riittävillä seuraamusmaksuilla.

Me vihreät olemme mukana tässä vastalauseessa. Siksi kannatan edustaja Harakan aiemmin tekemää esitystä tähän lakiesitykseen ja pidän sitä erittäin tärkeänä.

3.14 Olavi Ala-Nissilä kesk: Arvoisa puhemies! Edustaja Harakan puheenvuoron johdosta pari kommenttia. Edustaja Harakka on täällä aikaisemmin ja ihan julkisuudessaakin antanut ymmärtää, että tässä olisi kysymys aktiivisesta katumisesta. Siitähän ei ole kysymys, sehän edellyttäisi aivan omaa lainsäädäntöään. Ruotsissa sellainen kyllä on.

Mutta todellakin moderni verotus on sitä, että käytetään digitalisaatiota, modernia verohallintoa, myöskin riskien hallintaa hyväksi katsoen, missä niitä riskejä on. Myöskin toimitaan niin, että tavallaan kannustetaan verovelvollista oma-aloitteisesti oikaisemaan mahdollisesti tulleet virheet. Tämä lainsäädäntö toimii näin. Minusta edustaja Harakan puheessa, niin kuin sanoin, heijastuu vähän sellainen 70-luvun ajattelu, että tämä olisi jotain pelkkää verotarkastusta, usein poliisien toimintaa, vaan ei, nykyaikainen, tehokas verohallinto on ratkaisevan tärkeässä asemassa, kun pyritään verojen välttämistä ja aggressiivista verosuunnittelua estämään. Minusta tämä esitys ei muuta seuraamuksiltaan nykykäytäntöä mutta modernisoi verotusta hienolla tavalla. Pitää antaa Verohallinnolle tunnustus sen uudistamisesta ja byrokratian vähentämisestä. Niin kuin sanoin tuossa alkuun, tämä helpottaa tavallisen veronmaksajan elämää mutta tekee sellaisen veronmaksajan elämän hankalammaksi, joka ei halua veroja maksaa.

3.16 Timo Harakka sd (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Edustaja Ala-Nissilä ei ole siirtymässä vielä 2020-luvulle, jolloin meillä on laaja kansainvälinen yhteisymmärrys ja yhteistyö viranomaisten tasolla, julkisuuden tasolla ja myöskin poliittisten päättäjien tasolla siitä, että aggressiivinen verosuunnittelu ja veronkiertäminen lopetetaan tästä maailmasta ja veroparatiisit suljetaan. Ilmeisesti edustaja Ala-Nissilä ei ole kuullut Panaman papereista eikä Lux Leaksistä eikä Liechtensteinin tietovuodoista, [Olavi Ala-Nissilän välihuuto] näistä kaikista merkittävällä tavalla verorikollisuutta estävistä toiminnoista.

Edellinen hallitus oli edelläkävijä Euroopan tasolla veronkierron ehkäisyssä ja kansainvälisen aggressiivisen verosuunnittelun ehkäisyssä. Nyt se verorikollisuus ei saa saada sellaista signaalia tällä lainsäädännöllä, että se olisi vähemmän tuomittavaa kuin nykylainsäädännössä, [Puhemies koputtaa] ja siihen tähtäävät nämä esityksemme.

3.17 Olavi Ala-Nissilä kesk: Arvoisa puhemies! Haluan todeta, että kyllä nykyhallitus tehokkaasti pyrkii estämään aggressiivista verosuunnittelua ja laittaa täytäntöön EU-direktiivejä hyvin tehokkaasti. Tässä on enemmän kysymys kotimaan verotuksen toimittamisesta. Toki tällä on kansainvälinen yhteys. Mutta kuten kerroin, se on erityisesti hyvää verohallintoa ja digitalisaation hyväksikäyttämistä, riskienhallintaa, kun pyritään mahdollisimman hyvään verotuksen kertymään. Myöskin toimitaan niin, että veronmaksajaa kannustetaan korjaamaan omia virheitään, ja sitten jos on rikollista toimintaa, niin silloin myöskin sanktiot tulevat lain mukaan veroseuraamuksineen ja myöskin viivästyskorkoineen.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 140/2017 vp

3.18 Timo Harakka sd (vastauspuheenvuoro): Niin, tämä hallitushan on kunnostautunut todellakin sillä, että se tarjoi meille talvella 2015 tämän tehokkaan katumisen lakia, joka onneksi täällä eduskunnassa kaatui. Siitä kaikuja on toki tässä matalassa, vain 0,5 prosentin veronkorotuksessa, jonka oma-aloitteisesti katuva veroilmoituksen tekijä joutuu suorittamaan. Nämä henkilöt saattavat olla niitä, jotka ovat Sveitsissä tai muualla veroparatiisisa piilotelleet varojaan, mutta nykyinen tehokkaampi viranomaisten yhteistyö on nostanut kiinnijäämisvaaran sellaiseksi, että on parempi tulla esiin, ja silloin tässä siitä suoranaisesti palkitaan. Hallintarekisterilainsäädäntö, jota ajoitte kuin käärmettä pyssyyn, piilottaa omaisuuksia ulkomaille samaan aikaan, kun veroparatiisit ovat tulossa päivänvaloon. Suomi tämän hallituksen kaudella on menossa täsmälleen väärään suuntaan verorikollisuuden estämisessä kansainvälisesti.

Yleiskeskustelu päättyi ja asian käsittely keskeytettiin.